

Thulesen Dahl ikke engang selv kan følge til dørs, fordi man jo selv har sagt, at man vil overholde de konventioner, der er grundlaget for, at vi tager imod de mennesker, vi gør.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt høre, om ministeren har tal for eller erfaring fra andre lande med hensyn til, hvad der er sådan en absolut maksimumsgrænse for, hvor meget et land kan kapere af nye borgere udefra.

Jeg erindrer Californien som et eksempel. Halvdelen af borgerne i Californien er faktisk ikke født i Californien, og de har en indvandring på 400.000 om året. Og det er da en stat, som økonomisk klarer sig ganske udmærket.

Så spørgsmålet er: Har man erfaring for, at der er en absolut grænse?

Det andet, jeg så også vil spørge om, er: Hvis nu der kommer flere ind, klart, så kan der blive et problem som flaskehalse i vores integrationsprogram. Har regeringen overblik over, hvor der kan blive flaskehalse, og har man initiativer klar, så vi ikke møder nogle problemer på grund af flaskehalse, som vi ikke har forudset i vores integrationsprogram?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nej, jeg har ikke nogen eksempler på lande, som har sat absolutte grænser, men det er jo noget forskelligt i hvert fald, hvilke retningslinjer man bruger, når man giver opholdstilladelse. På nogle strækninger ligner de hinanden, på nogle strækninger er de forskellige. Jeg synes under alle omstændigheder, at det er interessant at lave den slags sammenligninger, men jeg har ikke noget eksempel på et land, der har sat en absolut grænse.

Så vil jeg sige med hensyn til, hvordan vi er rustet til at komme videre, hvis det viser sig, at den integration, vi nu har i lovgivningen, ikke er tilstrækkelig, at det er klart, at vi lige skal have den første rapport først, og selvfølgelig bliver det diskuteret, hvordan kan man komme videre. Men det er meget, meget tidligt at tage hul på den diskussion, fordi det også er en ny opgave for en lang række kommuner, der har været vant til, at en lille gruppe kommuner på 20 har taget den helt store opgave med at integrere dem, der kommer til landet.

Men det er da klart, at vi skal være rustet til at sige: Jamen hvad er det så, der skal til, hvis det, vi gør nu, ikke er tilstrækkeligt?

Egil Møller (DF):

Ministeren nævnte, at det, der betød noget for integrationen og for, at den skal blive bedre og bedre, er, at man kommer i beskæftigelse.

Når man nu ser på disse familiesammenføringer og den alder, mange af disse mennesker, der bliver familiesammenført, har, altså ældre forældre, der kommer hertil, så behersker de jo ikke det danske sprog, de kommer fra en anden kultur, og ofte har det vist sig, at de medbringer sygdomme, som så det danske system ellers skal behandle dem for.

Kan ministeren ikke se, at det giver da nogle problemer i det danske samfund, både i sundhedssektoren og i det hele taget med at blive integreret? Er det slet ikke noget, der gør indtryk på ministeren, at man har det store antal flygtninge og dermed også det store antal familiesammenføringer?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jo, selvfølgelig gør det indtryk. Det er jo virkelig en af de allerstørste opgaver, vi står over for i det danske samfund. Men omvendt ved vi også godt, hvor følsomt det er, og det er jo i hvert fald ikke noget, jeg ønsker at lægge navn til, at man afviser mennesker, som har et beskyttelsesbehov, at man siger: Desværre er alle værelser optaget, alt er optaget. Du er nødt til at rejse hjem igen.

Det er dér, jeg også siger, at Dansk Folkeparti endnu ikke har taget det skridt at sige: Vi skal bare blæse på de konventioner, Danmark har skrevet under på og på den måde også har forpligtet os til at tage imod dem, der har et beskyttelsesbehov.

Det er jo ganske få familiesammenførte, der kommer hertil i dag som forældre, men jeg mener også, at for de mennesker, der allerede bor her, og hvor det ikke er ægtefæller og børn, de har i et andet land, som de selvfølgelig så gerne vil have til Danmark, jamen der er det for mig et udslag af dårlig integration, at så mange bliver ved med at hente en ægtefælle i hjemlandet. Jeg synes, at det er et vigtigt mål og noget, vi skal stræbe efter, at man finder sin ægtefælle her i det land, hvor man nu bor.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren har overvejet, at man gik hen og ændrede lidt på kvoteordningerne til kommunerne. Det er jo således i dag, at man tildeler flygtninge pr. kvote til den enkelte kommune. Kunne man lægge en